

Veverka – texty

1. Text:

Veverátka přijdou na svět holá a slepá v jednom z hnízd, která matka rozmístí v korunách stromů. Hnízdo je postaveno z větviček a z důvodu bezpečnosti má dva východy, aby při náhlém útoku predátora mohli jeho obyvatelé snáze uniknout. Spleteno bývá velmi pevně a vystláno mechem a lýkem, takže i při pádu z výšky stromu, např. za silného větru, se mláďatům uvnitř zpravidla nic nestane.

Zdroj: Opičky českých parků: Záchraná stanice pro veverky | 100+1 zahraniční zajímavost. 100+1 zahraniční zajímavost [online]. Copyright © Extra Publishing, s. r. o. 2007 [cit. 06.08.2020]. Dostupné z: <https://www.stoplusjednicka.cz/opicky-ceskych-parku-zachranna-stanice-pro-veverky>

2. Text:

Aby samice zmátla predátory, stěhuje čas od času mláďata do dalších připravených hnízd. Použije přitom trik, který při přenášení mladých využívá i liška nebo jezevec. Mládě je nejprve matkou stočeno do klubička – samice ho uchopí zuby za kůži na bříše nebo na bocích a předními tlapkami mu přejede několikrát po těle, jako kdyby uhlazovala svazek naloupaného lýka. Díky tomuto stavu podobnému hypnóze mládě ztuhne, takže ho matka může v zubech pohodlně přenést na potřebnou vzdálenost. Při přenosu drží veverče zuby za bříško, zatímco jeho tělíčko má ovinuté zespodu kolem krku. Veverka využívá brzkých ranních hodin s mlhavým počasím či deštěm, aby byla pro oči predátorů skutečně „neviditelná“.

Zdroj: Opičky českých parků: Záchraná stanice pro veverky | 100+1 zahraniční zajímavost. 100+1 zahraniční zajímavost [online]. Copyright © Extra Publishing, s. r. o. 2007 [cit. 06.08.2020]. Dostupné z: <https://www.stoplusjednicka.cz/opicky-ceskych-parku-zachranna-stanice-pro-veverky>

3. Text:

Po třech týdnech od narození mají mladé veverky už celé tělo pokryté srstí, oči otevírají ve věku jednoho měsíce. Když je jim šest týdnů, začínají vylézat z hnízda, aby prozkoumaly jeho okolí. V tomto období jsou veverátka také nejzranitelnější. Ještě jsou slabá a nemotorná, a tak mohou lehce spadnout ze stromu, na který již ovšem nedokážou sama vyšplhat. Pokud samice pád mláděte přímo nevidí a nedopraví ho okamžitě zpátky do hnízda, je „sirotek“ více méně odsouzen k smrti. Drobné veverčí tělíčko na zemi rychle prochladne. Proto při nálezu veverčího mláděte na zemi platí na rozdíl od ostatních savců přesný opak: mládě je nutné sebrat a předat záchrané stanici.

Zdroj: Opičky českých parků: Záchranná stanice pro veverky | 100+1 zahraniční zajímavost. 100+1 zahraniční zajímavost [online]. Copyright © Extra Publishing, s. r. o. 2007 [cit. 06.08.2020]. Dostupné z: <https://www.stoplusjednicka.cz/opicky-ceskych-parku-zachranna-stanice-pro-veverky>

4. Text:

Štětíčky narůstají veverkám v říjnu jako součást zimní srsti. V dubnu se zbytkem srsti vylínají a po zbytek roku jsou uši holé. Veverka líná dvakrát do roka. Pozoruhodné je, že podzimní línání začíná na kořeni ocasu a postupuje směrem k hlavě, zatímco na jaře veverka začíná línat vpředu na těle, odkud se srst vyměňuje ke špičce ocasu. Objem ocasu v zimě bývá dvojnásobný.

Zdroj: Opičky českých parků: Záchranná stanice pro veverky | 100+1 zahraniční zajímavost. 100+1 zahraniční zajímavost [online]. Copyright © Extra Publishing, s. r. o. 2007 [cit. 06.08.2020]. Dostupné z: <https://www.stoplusjednicka.cz/opicky-ceskych-parku-zachranna-stanice-pro-veverky>

5. Text:

Podle svého ocasu dostaly veverky vědecké jméno. Starořecký výraz sciurus pochází ze slov skia (stínit) a oura (ocas). V překladu název rodu těchto hlodavců tedy znamená „svým ocasem se zastíňující“. Hustě osrstěný ocas totiž veverkám neslouží jen při skoku ze stromu na strom jako kormidlo, brzda a padák zároveň. Zvířata jej používají i jako příkryvku při spánku a za letních veder se s ním skutečně zastíňují.

Zdroj: Opičky českých parků: Záchranná stanice pro veverky | 100+1 zahraniční zajímavost. 100+1 zahraniční zajímavost [online]. Copyright © Extra Publishing, s. r. o. 2007 [cit. 06.08.2020]. Dostupné z: <https://www.stoplusjednicka.cz/opicky-ceskych-parku-zachranna-stanice-pro-veverky>

6. Text:

Veverky si k životu vybírají vzrostlé, mohutné stromy. Závratných výšek se nebojí, příroda je stvořila k akrobacii. Jejich velmi nápadný huňatý ocas jim slouží jako kormidlo a padák zároveň. Po svislých kmenech a větvích veverka svižně běhá díky silným nohám a skvěle stavěným drápkům. Veliké oči nejen perfektně vidí, ale také bezchybně odhadují vzdálenosti před skokem. Ve větvích vysoko nad zemí veverky stráví skoro celý svůj život. Jen pokud je na zemi něco k snědku, seskočí ze svého království. I po zemi běhají a skáčou velmi rychle.

Zdroj: Veverka akrobatka: život v korunách stromů | iReceptář.cz. iReceptář.cz [online]. Copyright © [cit. 06.08.2020]. Dostupné z: <https://www.ireceptar.cz/zvirata/veverka-akrobatka-zivot-v-korunach-stromu.html>

7. Text:

Ve větvích si veverky staví lehká hnízda k odpočinku i bytelnější příbytky pro celou rodinu. Z větviček si spletou pěknou kulovitou stavbu, kterou uvnitř vystelou mechem, suchou trávou, lýkem, listím, zvířecí srstí i ptačími pírký.

Na zimu si veverka staví důkladné hnízdo. Opatří jej pečlivou izolací z rozcupované kůry, takže zatímco venku mrzne, veverka si doma dovede udržovat teploučko jako v pokojíku (až 20 °C). Letních sídel, která mohou být vzdušnější, si veverka buduje hned několik a podle potřeby je střídá. Pokud veverka najde vhodnou dutinu, osídlí ji a pouze vystele. Jako úkryt před poledním horkem je takové bydlení velmi komfortní, ale starých stromů s dutinami je dnes poskrovnu. Někdy se proto veverka může ubytovat i v dostatečně prostorné ptačí budce.

Zdroj: Veverka akrobatka: život v korunách stromů | iReceptář.cz. iReceptář.cz [online]. Copyright © [cit. 06.08.2020]. Dostupné z: <https://www.ireceptar.cz/zvirata/veverka-akrobatka-zivot-v-korunach-stromu.html>

8. Text:

Nejpozději po deseti týdnech od narození se veverčata zcela osamostatní, ale ještě se nějaký čas zdržují poblíž matky, než si najdou své vlastní místo k životu někde opodál. Veverky žijí sice samotářsky, hlídají si svá teritoria, ale například v parcích, kde je lidé přikrmují, mohou žít jedna vedle druhé velmi blízko.

Jen každé čtvrté veverče se ale dočká svých prvních narozenin. Jsou totiž častou kořistí ptáků i savců. Pokud budou mít štěstí, mohou se veverky dožít i věku sedmi let, výjimečně i věku vyššího – rekordní věk je dvanáct let.

Zdroj: Veverka akrobatka: život v korunách stromů | iReceptář.cz. iReceptář.cz [online]. Copyright © [cit. 06.08.2020]. Dostupné z: <https://www.ireceptar.cz/zvirata/veverka-akrobatka-zivot-v-korunach-stromu.html>

9. Text

Mezi nejoblíbenější potravu veverky patří vydatné a chutné oříšky. Tlamička zvířátka funguje jako louskáček, který ořech rozlouskne za pár vteřin. Dále se živí nejrůznějšími semeny, v jehličnatých lesích tvoří důležitou část jídelníčku smrková semínka. Pod stromy pak zůstávají typicky ohlodaná větve šišek. Jídelníček si dále zpestřuje pupeny a mladými výhonky stromů, občas i houbami. V létě pak přicházejí na řadu i nejrůznější plody. Strava veverek je zkrátka velmi zdravá.

Zdroj: Veverka akrobatka: život v korunách stromů | iReceptář.cz. iReceptář.cz [online]. Copyright © [cit. 06.08.2020]. Dostupné z: <https://www.ireceptar.cz/zvirata/veverka-akrobatka-zivot-v-korunach-stromu.html>

10. Text

Protože veverka v zimě nespí, potřebuje během období sněhu a mrazu dostatek potravy. Podobně jako ptáky, i veverky můžeme v zimě přikrmovat. Stačí pod stromy zavěsit krmítko a naplnit je slunečnicovými a dalšími semínky, různými druhy ořechů loupanými i ve skořápce, vhodná je i směs pro čincily. Veverky potěší i kousek jablka či hrušky, krmítko je však třeba kontrolovat, aby v něm ovoce při oblevě neplesnivělo. Jablečné křížaly a další druhy nepřislazeného sušeného ovoce jsou vhodné také, zvláště pro krmítka, která nebudeme denně kontrolovat.

Zdroj: *Veverka akrobatka: život v korunách stromů* | *iReceptář.cz*. *iReceptář.cz* [online]. Copyright © [cit. 06.08.2020]. Dostupné z: <https://www.ireceptar.cz/zvirata/veverka-akrobatka-zivot-v-korunach-stromu.html>

